

Ласкава Пані!

Дане оповідань, призначений до неоголошеного
і друку, на згоді вислатий лист Ваш а гістав, усе
радою, ані жні, д. 4 січня, коли вже першою літ
„Зорі“ зложений. Дуже жалю, що так воно стало,
але я думаю, що оповідань зовсім ніяко не бу
втрапи свої вагати може бути напечатане в
другому номері. Пам'ять то з горн Каму Ваш, що
в одній н-ці чіле не міг, а перш ти ^{вона} ^{була} ^у
двох. Ну, та міні воно ^{только} ^в ^{вашій} ^{оповіданні} ^{за}
першим номер буде ласкаві не міні вайте! Пам'ять
ко з ним у нас було колотення та клопоту! Ко
дній своєю сакчу та таку роботу тале і то не
мірно до 1-го н-ра, а він усе обніматиме буде 2½
літа, т.ч. на землетрусі внаслідок не тільки
одного літа. На тій одній літ пундиролов
вробовити тільки різних банань, що вої було
квітти мінь хог би для Вашого прекрасного „Про
мока“. „Орла“ редактор не захотів урочити до
1-го номеру, що по мій думці треба все тро
ха ослідчувати, а зробити без Вашого дово
ду не осмілюсь. „Юзіта“ Ваша вийшла троха
за добра а за мало натуральна. Не пригадує собі
вже побігів в амблані в. о ній, але міні треба,
що там вона якось інакше виглядає, навіть та
не брота майбут. Сам сюжет, звично, дуже цікавий
і надає добельм ефектної, реалістичної поет.
А на закінчення ще про ту справу, котра Ваш ні стій
ні пожеги виробила деякою клопоту. Ви даремно при
писуєте собі якусь винув в тій справі. Ніякої винув ту

...о са. А
...арога і о
...мент
...ноу оуби,
...рану годро,
...мене нир
...ить в талл
...и ави Кр
...себе, що
...но, і тавен
...дару не,
...неорнаре
...і ці мови
...армій гр
...а за нше
...он жоне,
...вби-и не
...ир. Але
...в карати,
...ду убару

...мвн

Вранц

...т фюха
..."жню"
...те шкон
...в зугр

Л. Р.

Не биславиши нині мст, сігано в беріп дошмаїт
Вам ще дене. АМ на упрочитав першу половину
"Загу" - дуже гарна, шубо каміана нир. Без най
меншої думи буде наператана: перша половина
в гуріи, а Конечь в іретіи н-рі. І ще велике
шаміт Вам за працю. Ви перша і одиночка
з цих українських мистеців, що так год лагно
перенят рачицьку працю, і ту, як і в мого
му ще деню, а мурю погубити Вас. От їм їм
мобити, як пераф ноче каршою працюючю
затати Комітету! Сусе Хресте!

Мурю Вам карати, що карати за маки редактори
велики українські і хвалити Парсої мурю,
особливо-ти Парсої обовідань, іменно за той шимет
тон і гати зліні Коніри, які світять ся з Кондрі іри
іли Парсої - що Парсої не слово карати "вене
ли ррабнєвкві" мурю. І правда, що на світо
розвітанючій мурі одривачи, так як вш мобо
стак, митаром Парсої обовідань, а коли дене де Парсої
сатурю мурючкате, то в она такаш делікатна, м
ла та грабна, що та вода пошна в порну гурію.
Але що одно велике гиро в Парсої обовідань,
воинний постур чуроту вих габріючюх маюх
мистеців: Ви перші і гочі одиночки виводите
в українські мови працю, шубу конвертаню
обвіренюх мурей. Дої ми є ніде не бачити: ні у
Керу, ні у Мурю, ні у Конішкоро. Ви коні гур
не гарно вліють мурючнїтї мурючюу серпаньку,
але розіюви обвіреного товариства-рогі. Не чарю
не Полєчки карати про "Правену", що набіть такою
"вмешю" товариства, як екони ми та обвіренїтї,
в Керу не має. Ви перші і, як Каму, поки мурю
нітілько монете нагати широкїтї мурючюу
наїні соціально-політичних жарань і бодітї зарю
гурючї са українські інтерєтї, котрі така
шубі гаркї вгнро і в "Світлі" і в "Загі". Мурючюу
солуртї "Світло" не має вміти такїм мурючюу?

Замова єго, по своїй думці добрі широкі, і сам про
дея, який Ви собі поставили, виміряв виведення бога,
то вінногородних тенів. Щиро дякую, щоб Ваше „Світло“
стало справжнім світлом в нашій літературі і за-
разом грошю Вас; не терпіть таку на шаром, кот-
рих ніжати і перекладати, пишуть за життя свій роман!
Хто є наразі Вашим царем перекладачів? Хіба не думать
їх у нас перекладачів: і Шевченко, і Купчин і Максимович?
А до словниці перекладати мушуть робити не так вилізати.
Найбільшій переклад царів, який мушуть вивести
са на нашій мові, повинен бути не тільки головний
переклад, але жаром критичний, що мушуть показати
їх хронікою, історією, етнічній і соціальної породи
їх авторів. Та кому показати Ви у нас?
Що значить Вашим перекладачів древніх класиків?
А зрештою Ви працюєте зовсім над Гомером і дуже був
цікавий на ту роботу, хотібно, цікавий цікаво, і
анетим істотним інтересом, який цікавий н'є на
шляху життя „Світло“. Припускаю Вас, що зрештою Ваше
перекладання з Овідія (Ternation) мій робити не мо-
добавлять, то я й боюсь, щоб Ви не затратили мого
праці над Гомером, на котрого робити ударний пере-
клад у нас ще навіть не прийшло. Авторам
побачити, що покаже. Ніжинський: він оден з ієро-
диму у нас швидкий, коли і тільки троха вірний же
державна оригіналу і не давав нам „Українізованого
Гомера, так як дав „Українізованого“ Софокла. Оце
їм переклад Каврікаї в „Куби“ в тій редакції - мо-
єму зрештою Антону.

О. О. Олександрів, що історія в „Юрі“ повинна читати
своїм пущенню історію літератури, прохати Вас перу-
мене - писати зму важливісі гани з Вашого шн-
та.

Оце і все. Напокупив не я Вам своїм балаканам!
Та що, коли головок має, що не подобать, то й балакан,
а булага термімба. А коли, коли зрештою бог мога,
зрештою, то він так за король, ховарога, що хоті ховате
подобати, то не зрештою. Кланяюся Вам

Лілі

Ваше о
і дружи
разом, а
„Юрі“ з
але я зу
брати
дружину
в очі
двох. Ну,
перемі
ко зми
гній свої
ніжно го
мита, т.
одного
взробані
квітні м
пока: „
1-го му
ха оми
му я не
за добра
вже под
мо там
не брота
і нагає
А на жакі
ні потім
писуєте